

TEPLICE PŘED STO LETY - Doprava v čase minulém

Dopravních možností bývalo před sto lety v Teplicích dostatek. Fiakry s dvouspřežením, drožky s jedním koněm, omnibusy a poštovní dostavníky, nicméně se doporučovalo při pěkném počasí o svátcích a nedělích si jízdu zajistit předem. Bylo však dobré dohodnout si ještě před nastoupením jízdy taxu a zpropitné. Denní jízdy omnibusy, zvláště do Dubí, byly zajišťovány pohodlnými vozy. Pro nechodící pacienty byly připraveny nájemné valníčky, na kterých mohli nemocní navštívit lázně, park, Zámeckou zahradu či restaurace. Používání oslů bylo výjimečné a platilo pouze při cestách na Doubravku nebo Milešovku. Jen pro představivost: cestující zaplatil za hodinu jízdy drožkáři dvě zlatky a padesát krejcarů i se zpropitným. Za pět hodin jízdy již taxa činila šest zlatých a padesát krejcarů včetně zpropitného. Každý kočí měl dopravní tarify dodržovat a na přání zákazníka předložit k nahlédnutí. Vozy byly po obou stranách označeny čís-

lem, stály na vyhrazených místech a kočí musel odjet bez výmluv a dohadování s každým, kdo požádal o svezení. Přestupky nařízení byly trestány s ohledem na císařský patent z 20. 4. 1854 pokutou od jednoho do sta zlatých nebo vězením od šesti hodin do čtrnácti dnů. Jízda omnibusem od nádraží do města včetně ručního zavazadla stála pětadvacet a do Dubí čtyřicet krejcarů. Cena nosítek ve městě byla padesát a do Šanova sedmdesát krejcarů.

Za dva nosiče nesoucí osobu na nosítkách z Bílky na vrchol Milešovky se platilo čtyři zlaté. Horský vůdce pak dostal za půl dne sedmdesát a za den o padesát krejcarů víc. Při použití osla nebo koně se doporučovalo na strmých místech se zvířete sestoupit. Nosiči a vůdci nosili modré bundy a čepíce se štítkem, na kterém bylo jejich evidenční číslo. Zpropitné od cestujících nesměli žádat. U starosty v Bílce a v hostinci na Milešovce byly k dispozici knihy přání a stížností.